

Nr 46.

Ankom till riksdagens kansli den 4 juni 1940 kl. 12 m.

*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående
översten F. A. K. Allbrandts tjänstepensionsförmåner
i händelse av förflyttning till lägre beställning.*

I en den 24 maj 1940 dagtecknad proposition nr 278, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att för chefen för Vaxholms kustartilleriregemente, översten F. A. K. Allbrandt må, för den händelse han utan något sitt förvållande förflyttas till beställning med lägre tjänstepensionsunderlag, i tjänstepensionshänseende fortfarande gälla vad som finnes stadgat i fråga om den av honom nu innehavda beställningen.

Chefen för Vaxholms kustartilleriregemente, översten F. A. K. Allbrandt, som är född den 6 september 1887, utnämndes den 30 juni 1936 att från och med den 1 juli 1936 vara överste vid kustartilleriet (dåvarande lönegrad O 6) samt förordnades samtidigt att tills vidare vara chef för Vaxholms kustartilleriregemente. Från och med den 1 juli 1939 är den av Allbrandt innehavda överstebeställningen i tjänsteförteckningen upptagen såsom regementschefsbeställning med placering i lönegrad Ob 1 (årslön 15,000 kronor). För beställning i denna lönegrad utgör tjänstepensionsunderlaget 7,596 kronor och familjepensionsunderlaget 2,880 kronor. Pensionsåldern är 60 år.

Efter tillträdet den 1 juli 1936 av förordnandet såsom chef för Vaxholms kustartilleriregemente har Allbrandt på grund av sjukdom varit förhindrad tjänstgöra under sammanlagt omkring 1 år 9 månader. Under år 1939 har Allbrandt fullgjort tjänstgöring allenast under 3 månader 23 dagar, och under år 1940 har han hittills åtnjutit sjukledighet i en följd sedan den 6 mars. Den senast beviljade sjukledigheten avser tiden till och med utgången av maj månad 1940.

Under erinran om de avsevärda avbrott i Allbrandts tjänstutövning, som sålunda förekommit, och under framhållande att dessa särskilt under nu rådande förhållanden innebure betydande nackdelar icke blott för Vaxholms kustartilleriregemente utan även för verksamheten vid fästningsstaben i Vaxholms fästning, vid vilken stab chefen för nämnda regemente tjänstgjorde såsom artilleribefälhavare, har *kommendanten i Vaxholms fästning* gjort framställning om vidtagande av åtgärd för personombyte snarast möjligt å den av Allbrandt innehavda chefsbeställningen. Kommendanten har därvid bland annat anfört, att han tidigare hoppats, att Allbrandt skulle bliva så återställd, att han skulle kunna inträda i sina befattningar med full verksamhetslust och full arbetsförmåga och därefter godtagbart handhava sina

befattningar under längre tid. Dessa förhoppningar hade ej infriats och komme med största sannolikhet ej heller efter Allbrandts återinträde i tjänst efter tjänstledighetens slut att infrias.

Chefen för finansdepartementet har anfört huvudsakligen följande:

Då det bland annat på grund av innehållet i ett av fästningsläkaren vid Vaxholms fästning rörande Allbrandt avgivet läkarintyg synes kunna antagas, att Allbrandt skall kunna tagas i anspråk för bestridande av befattning, avsedd för regementsofficer i lägre beställning, har den lämpligaste utvägen för ernående av det önskade personskiftet ansetts vara, att Allbrandt förflyttas till dylik beställning — d. v. s. majors- eller överstelöjtnantsbeställning — och att regementschefsbeställningen besättes med ny ordinarie innehavare.

För egen del finner jag skäligt, att Allbrandt efter en eventuell förflyttning till lägre tjänst bibehålles vid nuvarande förmåner. I avseende härå är att märka, att bestämmelserna i 10 § militära avlöningsreglementet giva Kungl. Maj:t befogenhet att besluta om Allbrandts bibehållande vid lön i den löneklass, som gällt för honom i den högre beställningen. Härutinnan erfordras således icke särskilt medgivande av riksdagen. I familjepensionshänseende skulle enligt gällande författningsbestämmelser en förflyttning icke för Allbrandt medföra någon rubbning. Annorlunda är förhållandet i tjänstepensionshänseende. I militära tjänstepensionsreglementet finnas icke meddelade några bestämmelser, som möjliggöra bibehållande av en militär beställningshavare, vilken förflyttas till lägre tjänst, vid de tjänstepensionsförmåner, till vilka han grundlagt rätt i den högre tjänsten. Därest särskild åtgärd icke vidtages, komma alltså för Allbrandt i händelse av förflyttning till majors- eller överstelöjtnantsbeställning att i fråga om tjänstepensionsunderlag och pensionsålder liksom i övrigt i tjänstepensionshänseende bliva tillämpliga för dylik beställning gällande bestämmelser (tjänstepensionsunderlag för överstelöjtnant 6,300 kronor och för major 5,640 kronor; pensionsålder för sådan beställning 55 år).

Utskottet.

Kungl. Maj:ts förevarande framställning har icke givit utskottet anledning till erinran. På grund härav hemställer utskottet,

att Kungl. Maj:ts förevarande framställning må vinna riksdagens bifall.

Stockholm den 4 juni 1940.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 45.